

സാധാരണ ക്രിസ്തീയ ധർമ്മം .

ലോകനിയന്താവായ ദൈവം തന്റെ അഭിവർദ്ധനയും മൂലം ഇക്കാര്യമായ സകല ചരാചരവർഗ്ഗങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും ഓരോ വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും സ്വഭാവജന്മമായ ഓരോ ഗുണങ്ങളെ നൽകുകയും തദനുസരണം തങ്ങൾക്കുള്ള ചുമതലകളെ ഓരോന്നും നിവൃത്തികളെന്നെ രാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്തെന്നാൽ സൃഷ്ടികളെ ഓരോന്നായി പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്ന പക്ഷം ഓരോരൊ സൃഷ്ടിയിലും ഓരോ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളും തദനുസരണമായ പ്രവൃത്തികളും ഉള്ളതായി കാണാവുന്നതു മാത്രമല്ല അപ്രകാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതു ആവശ്യം തന്നെ എന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. സൃഷ്ടികളിൽ ഓരോന്നും സ്വഗുണ സംപൂർണ്ണമായിരുന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന അനവധി സൃഷ്ടികൾ അനാവശ്യമെന്നും വന്നുപോയേനെ. ഇതു സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വജ്ഞനും പരിശുദ്ധനുമായ ഒരു ദൈവപക്ഷത്തിൽനിന്നു വന്നുകൂടാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ സ്വഗുണ സംപൂർണ്ണനായ ഒരു ദൈവമുണ്ടെന്നും ഇക്കാര്യമായ സർവ്വവും തന്റെ സൃഷ്ടികളാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ ഇവ എല്ലാം ആവശ്യമെന്നും പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവയെന്നും ഏകദൂരപഠയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും ഇങ്ങനെ അന്യോന്യവ്യത്യാസമുള്ള പലതരഗുണങ്ങളോടും പ്രവൃത്തികളോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ജീവികളെല്ലാം ഒരു അവസ്ഥയിലും പദവിയിലും, അധികാരത്തിലും ഇരിക്കുന്നവയല്ല എന്നും നിഷ്പ്രയാസം നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ അല്പപ്രാണികളായ തവളകൾ, ഒച്ചകൾ, മുതലായവ, ക്രൂരജന്തുക്കളായ സപ്താദികളെയും, കയ്യിൽ, പ്രാവു ആദിയായ പക്ഷികൾ ഗാരുഡൻ, കഴുകൻ മുതലായവയേയും ബ്രഹ്മാണ്ഡജന്തുക്കളായ കരിവരന്മാർ, വൃഷഭങ്ങൾ മുതലായവ, സിംഹവ്യാഘ്രാദികളേയും ഭയപ്പെടുന്നതായും കീഴ്പ്പെടുന്നതായും ആചാരപാപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായും കാണുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വജന്തുവിവഹങ്ങളും മനുഷ്യനെ ഭയപ്പെടുകയും ശങ്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യനോ ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സർവ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാര കർത്താവും ആയ ദൈവത്തെ അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നിനെയും ഭയപ്പെടുകയോ, കീഴ്പ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ ഏതിൽ നോക്കിയാലും ഓരോ ക്രമങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും ഉള്ളതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇനിയും നമുക്കു ആലോചിപ്പാനുള്ളതു ഇപ്രകാരം പദവി വ്യത്യാസങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ഓരോ ജീവികൾക്കുമുള്ള ബഹുമാനോപചാരങ്ങളെ ഏതുപ്രകാരമാകുന്നു അവ കാത്തുകൊള്ളുന്നത് എന്നാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിചാരിച്ചാൽ എല്ലാം ഓരോന്നിന്നും ഉള്ള ഗുണങ്ങൾക്കും പദവിയ്ക്കും അനുസരണമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു മൂലമത്രെ എന്നും വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. സിംഹം, മാൻപെടയെപ്പോലയോ, വ്യാഘ്രം, അജത്തെപ്പോലയോ കഴുകൻ പ്രാവിനെപ്പോലയോ വർത്തിക്കുന്നതായാൽ അവയ്ക്കുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെ പശുപോലിക്കുന്നതായാൽ ഏതവസ്ഥയിൽ സൃഷ്ടികപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജീവിയും തങ്ങളുടെ അവസ്ഥാനുസരണമായ കൃത്യങ്ങളെ നിറവേറ്റാതിരുന്നാൽ തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിക്കേണ്ട ബഹുമാനങ്ങളെയും പ്രാപിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റവിഷയമാണ്.

ഇതുപോലെ എന്നു മാത്രമല്ല ഇതിൽ ഉപരിയായും നമുക്കു പ്രതിവാദവിഷയമായ മനുഷ്യപക്ഷത്തിലും ഇവകൾ സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ശരീരാത്മദേഹികളോടുകൂടിയും വിവേചനാശക്തിയോടു കൂടിയും ദൈവമൊഴികെ സകലത്തിന്മേലും അധികാരി ആയും ഇതരസൃഷ്ടികളെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രത്യേക ബഹുമാനാചാരങ്ങൾക്കു അർഹൻ എന്നുള്ള നിലയിൽ സർവ്വജ്ഞന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സദൃശത്തിലും തന്റെ തൃക്കൈകൾക്കൊണ്ടുതന്നെ സൃഷ്ടികപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, തന്റെ പദവികനുരൂപമായ വിധത്തിൽ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനോടും സമസൃഷ്ടികളോടും അനുവർത്തികാരിരിക്കുന്നതായാൽ പ്രകൃത്യാ അവന്നു ലഭ്യമാകേണ്ടതായ

അവസമകൾക്കും അവൻ പാത്രവാനായിത്തീരുന്നതല്ല. ഉദാഹരണമായി ആദ്യ മനുഷ്യരായ ആദാം ഹാവ എന്നിവരെ തന്നെ നോക്കുന്നതായാലും ഈ വാസ്തവം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. സാക്ഷാൽ അവർ അനുസരിക്കേണ്ട ദൈവകല്പനയെ മറ്റു നൂതനീചനായ സാത്താന്റെ ആലോചനയ്ക്കു ചെവി കൊടുത്തു വിലകളെടുത്ത് നിശ്ചിതമായി പഠിച്ചു ഭക്ഷിക്കയാൽ അവസാനസരണും പ്രവൃത്തിച്ചില്ലെന്നുള്ള കാര്യത്തിനാൽ തങ്ങൾക്കുള്ള ബഹുമാനത്തിൽനിന്നു ദുരീകരിക്കപ്പെട്ടു പിഴച്ചുപോയ മാലാക്മാക്കും ഇതുതന്നെ ഭവിച്ചതായി നാം അറിയുന്നു. (യൂദാ- ൩) ലൌകിക പ്രകാരം നോക്കുന്നതായാലും ഓരോരുത്തർ തങ്ങൾക്കുള്ള പദവികൾക്കുവണ്ണം പ്രവൃത്തിക്കത്തെയിരിക്കുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ ധനം കൊണ്ടോ ജ്ഞാനം കൊണ്ടോ ഉദ്യോഗം കൊണ്ടോ അവർക്കുള്ള ഉന്നതസ്ഥിതിയെ മറ്റുള്ളവർ അഗണ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ബഹുമാനിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ദുഃഖത്തോടും ലജ്ജയോടും കൂടി തങ്ങളുടെ ജീവിത കാലത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിയും വരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണമെന്നെന്ന് നോക്കുന്നതായാൽ ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾക്കു ജനനാൽ സിദ്ധമായിരിക്കുന്ന അവസരം അനുസരണമായി തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെയും അറിയാത്തയാലോ, അറിയേണ്ട പ്രകാരം അറിയാത്തയാലോ വന്നുകൂടുന്ന ഭവിച്ചുവരുന്ന എന്നു വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

എന്നാൽ പൊതുവെ മനുഷ്യപുരുഷനെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പഠനപദ്ധതിയും അധികഭാഗവും ഇവയെ അറിയാതെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതു എത്രയോ പരിതാപകരമായ ഒരു വസ്തുതയെന്നാക്കുക. മനുഷ്യൻ തന്റെ സൃഷ്ടിസമയത്തു തന്നിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതായ ബഹുമാനങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. തന്നെ ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയെ അറിയുന്നില്ല. തന്നിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല. തന്റെ ചിന്തിക്കുന്നതുവിലും കാര്യവുമായ അവന്റെ ഉടയവനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. തന്റെ സമസൃഷ്ടങ്ങളോടു യോഗ്യമായി വർത്തിക്കുന്നില്ല. തന്റെ മിത്തം സന്തോഷസമാധാനങ്ങൾ അവനിൽ ഇല്ലാതെ പോകുന്നു. ദുഃഖവും വ്യാകുലതയും അവനെ മൂടിക്കളയുന്നു. ആദാമിനു ഭവിച്ചപ്രകാരം സ്വഭാവത്താൽ അന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കേണ്ട പക്ഷിമൃഗാദികൾ അവന്റെ വശത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുന്നു. അവന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമി നല്ലവിളവുകളെ ശരിയായി അവനു കൊടുക്കുന്നില്ല. ഹാ! എത്രയോ ദുഃഖാവഹമായ അവസ്ഥ. മനുഷ്യൻ തന്നെത്തന്നെ അറിയാത്തതായും തന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെ അറിയാത്തതായും ഇഹവും പരവും അവനു വിരോധമായിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ പൊതുവെ ബാധകമായ ഈ കാര്യം സത്വക്രിസ്തുവിന്നു എന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയിൽ ദത്തമായി എത്തിയിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരെ സംബന്ധിച്ചു പഠനപദ്ധതിയും എന്തു മാത്രം ബാധകമാണെന്നും ഇതരജാതികളെയും മതങ്ങളെയും അതിശയിച്ചു തങ്ങൾക്കുള്ള അവസരം എന്തെല്ലാമെന്നും തന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു എന്തെല്ലാമെന്നും വിചാരിപ്പാൻ തങ്ങൾക്കുള്ള കടമ എത്രമാത്രമെന്നു വിവരിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലല്ലോ. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തന്റെ സ്നേഹത്താൽ തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, എന്നും തങ്ങളുടെ വീഴ്ചയുടെശേഷം തന്റെ സ്നേഹാധികൃതനിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു എന്നും പുത്രസ്വീകാരത്താൽ സ്വർഗ്ഗീയ സമാധിദാതാക്കൾ അടുത്തു സന്തോഷത്തോടുകൂടി, ഓഹരിക്കാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നും, അവർ അറിയാതെത്തന്നെ എത്രയോ ശോചനീയമായ അവസ്ഥ. ഇന്നു എത്രയോ ക്രിസ്തുവിനുള്ള, തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുശേഷം എന്നുവിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല. മനുഷ്യപുരുഷന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു എന്തെല്ലാമെന്നെന്നെയും അഗണ്യമായി വിചാരിക്കുന്നവരായ എന്നു തോന്നുമാറ് പൈശാചികത്തിലും ലൌകികത്തിലും ജന്മമയത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിശക്തിയോ കാര്യബോധമോ ഇല്ലാത്ത സൂര്യ ചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദികളും, കാറ്റും കടലും മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും തങ്ങളുടെ ഉടയവന്റെ ഹിതാനുവർത്തികളായിരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വഭാവസാദൃശ്യങ്ങളോടുകൂടിയ മനുഷ്യൻ തന്നെ അറിയുന്നില്ല. (ഏശാ: ൧-൩) സമസൃഷ്ടങ്ങളോടു യോഗ്യമായി വർത്തിക്കുന്നതുവിലും അതിനാൽ തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെയും അറിയേണ്ട കാലം എത്രയും അധികമായിത്തീർന്നു എന്നുള്ള

ബോധം നമുക്കു ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഉണ്ടായി എങ്കിൽ വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ നിന്നു തന്നെ സാധാരണ ക്രിസ്തീയധർമ്മങ്ങൾ ഏവയെല്ലാമെന്നു സംക്ഷിപ്തമായി നിരൂപണം ചെയ്യാം.

ഇതിനെ നാലു ഭാഗങ്ങളായി വിശുദ്ധവേദത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

- (൧) ആന്തരമാദ്യേശ്യക കൃത്യങ്ങൾ. (൨) ഇതരേതരോദ്യേശ്യക കൃത്യങ്ങൾ.
- (൩) ആചാര്യോദ്യേശ്യകകൃത്യങ്ങൾ. (൪) അന്യജാത്യാദ്യേശ്യക കൃത്യങ്ങൾ.

൧. ആന്തരമാദ്യേശ്യകങ്ങൾ.

കർത്താവിലും, താൻമൂലം സ്വാതന്ത്രിയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്രിയത്തിലും സമീരപ്പെട്ടിരിക്കുകയും, പുതുജീവനിൽ നടക്കുകയും, ആന്തരീയ ഹൃദയങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യും. പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞും, പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചും, പുറജാതികളെന്നപോലെ നടക്കാതെ, ക്രിസ്തുജാതികളെന്നപോലെ നടക്കുകയും, കർത്താവിനെ, അനുകരിക്കുകയും തന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും, ലോകത്തിൽ വിളക്കുകൾ പോലെ പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു കർത്താവിൽ വസിക്കുക. (൧തെസ്സ. ൩. ൧; ൪. ൧;)

(റോമ. ൩, ൪; ഗലാ: ൫; റോമ. ൧൩, ൧൪; എഫേ: ൪. ൨൨, ൩൨). മേലാ യുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിൽ ചിന്ത വയ്ക്കുകയും ഭൗമീകമായ സകല വികാരങ്ങളേയും പരിത്യജിക്കുകയും, കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ സകലവും പ്രവൃത്തിക്കുകയും (കോലോ. ൩) ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ സ്വന്ത രക്ഷയ്ക്കായി പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യും. (പീലി: ൨, ൧൨) തങ്ങളുടെ സമിതി എന്നായിരുന്നു എന്നും, ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ തങ്ങളുടെ സമിതി എന്നായിരിക്കുമെന്നും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും, അവയെ ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ തന്റെ ജനങ്ങളിൽ ഐക്യമുണ്ടാക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മെന്നുള്ള തന്റെ ആവശ്യമെന്തെന്നും വിചാരിക്കുക; (എഫേ. ൨) തങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ സമീരമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു പരിശോധിച്ചു തീർത്തുപിടിക്കുക. തങ്ങൾ നിഷ്ഠുരനെന്നു വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ വീഴ്ചയിലായിത്തീർന്നു നില്ക്കുക; (൨കോറി. ൧൩, ൫; ൧കോറി. ൧൦; ൧൨) ഏകഭരണാധിപതിയായ യേശുവിൽ തങ്ങൾ ഏതുപ്രകാരം പണിയേണ്ടു എന്നു ശ്രദ്ധയായി വിചാരിക്കുക. (൧കോറി ൩. ൧൦) കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയോടുകൂടി ജീവിക്കുക; (൨പത്രോ. ൩. ൧൧-൧൪) തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ജോലികളെ ചെയ്യുകയും സ്വന്തക്കൈകളാൽ വേല ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക; (൧തെസ്സ. ൪; ൧൧) കർത്താവിൽ ശക്തിപ്പെടുകയും തന്റെ സർവ്വവ്യവസ്ഥയെ ഏകീകരിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥനയിലും, ജാഗരണത്തിലും, മുട്ടിക്കിടക്കലിലും ചെയ്യുക; (എഫേ. ൩, ൧൨-൨൦). ദ്രവ്യാഗ്രഹംകൂടാതെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുക; ഒന്നിലും അത്യാഗ്രഹപ്പെടാതെ സകലത്തിലും പ്രാർത്ഥനയോടും അപേക്ഷയോടും, നന്ദിപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ദൈവത്തെ അറിയിക്കുക. (ഫീലി: ൪. ൩.) സകല കാഴ്ചപ്പാടിലും സന്തോഷിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുക; (൧തെസ്സ ൫. ൧൩, ൧൮. ഫീലി: ൩. ൧) സകല നിശ്ചയങ്ങളും ദൈവ ഇഷ്ടത്തിലുള്ള ആശ്രയസമ്മതത്തോടു ചെയ്യുക. (യാക്കോ. ൪; ൧൫) ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവത്തിൽ പടിപടിയായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, തങ്ങളുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവും യേശുവിന്റെ ശിരസായെ അറിയിക്കുകയും, കരുണയിലും വളരുകയും ചെയ്യുക. (൨പത്രോ. ൧. ൫, ൮; ൩. ൧൮).

ദൈവത്തേയും സഹോദരന്മാരെയും വത്സരേയും എല്ലാ മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കുക. (൧യോഹ. ൩, ൧൧-൧൮; ൪. ൧൯; ൧തെസ്സ. ൩, ൧൨-൧കോറി. ൧൩. ൧൩-൧൪) താഴ്മയുള്ളവരും സ്നേഹിക്കുന്നവരും ക്ഷമിക്കുന്നവരും ഉദാരബുദ്ധിപരരും, അന്യരെക്കുറിച്ചും അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും വിചാരമുള്ളവരായിരിക്കുക. (യാക്കോ. ൪. ൧൦; എഫേ: ൪. ൩൨. ൧പത്രോ. ൪. ൯, ഫീലി: ൨. ൪) തങ്ങളോ

ഏക നോട്ടം വാക്യങ്ങളെ പ്രത്യേകവേദപുസ്തകത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു ഓരോന്നിനേയും പ്രാണികളാക്കുവാൻ.

യോഗിക്കുക, (൧കൊറി. ൧൪. ൩൭) രോഗസമയത്തിൽ അവരെ വരുത്തുക. (യാക്കോ. ൫. ൧൪;)

൪- അന്യജാത്യാദേവ്യശുക്ലങ്ങൾ.

ജീവന്റെ വചനങ്ങളെ മാലിന്യം കൂടാതെയും തെറ്റുകൂടാതെയും വെളിപ്പെടുത്തി കാണിക്കുക. (ഫിലി. ൨. ൧൫, ൧൬;)

പുറമെയുള്ളവരുടെ നേരെ യോഗ്യമായും, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും വർത്തിക്കുക. (൧ത്തെസ്സ. ൪. ൧൨; കോലോ. ൪. ൫;) എല്ലാ മനുഷ്യരോടും സമാധാനമായിരിക്ക. (എബ്ര. ൧൨. ൧൪,) തങ്ങളുടെ ആശയ സംബന്ധിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ഏവർക്കും താഴ്മയോടും, ഭയത്തോടും, നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടി ഒരു ഉത്തരം കൊടുപ്പാൻ സർവ്വ സന്നദ്ധമായിരിക്കുക. (൧പത്രോ. ൩. ൧൫, ൧൬) എല്ലാവരോടും നന്മയായുള്ളതിനെ പ്രവൃത്തിക്കുക. ഗാല. ൬. ൧൦; ലൌകികഭരണക്കാർക്കു അനുസരിച്ചിരിക്ക. (റോമ. ൧൩. ൧; ൧പത്രോ. ൨. ൧൩, ൧൪; തീത്തു. ൩. ൧)

അകമെയുള്ള വിവാദങ്ങളുടെ തീർച്ചയ്ക്കായി പുറജാതിന്യായാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ വോധിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. (൧കോറി. ൬. ൧;) തമ്മിൽ തമ്മിലും എല്ലാവരോടും തിരയ്ക്കു തിര പ്രതിപകരം ചെയ്യാതെ സർവ്വ നന്മയായുള്ളതിനെ പ്രവൃത്തിക്കുകയും നന്മയാൽ തിരയെ ജയിക്കുകയും ചെയ്യ. (റോമ. ൧൨. ൨൧; ൧ത്തെസ്സ. ൫. ൧൫) അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ ഇണയ്ക്കപ്പെടുകയും അന്ധകാരക്രിയകളോടു സംബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുക. (൨കൊറി. ൬. ൧൪; എഫെ. ൫. ൧൧) സ്തുതികൾക്കായിട്ടും തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നന്മപ്രവൃത്തികൾക്കായിട്ടും സംസർഗ്ഗത്തിനായിട്ടും ഇടവിടാതെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു അടുത്തുചെന്നു, ആത്മീകബലികളെ അർപ്പിക്കുന്നവരായ ആചാര്യന്മാർ എന്നപോലെ എല്ലാ കാഴ്ചങ്ങളിലും അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അന്തർതകരമായ പ്രകാശത്തിലേക്കു തങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ ശ്രേഷ്ഠതകളെ വെളിച്ചമായി കാണിക്കുക. (എബ്ര. ൧൦. ൨൨; ൧൩. ൧൫, ൧൬; റോമ. ൧൨. ൧; ൧പത്രോ. ൨. ൯).

ഓ! വായനക്കാരാ, കരുണപ്രവാണായ കർത്താവു നിന്നെ ആകീവർത്തിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നിനക്കു ലഭ്യമാകേണ്ട ബഹുമാനാചാരങ്ങളോ ഉന്നത പദവികളോ സന്തോഷ സമാധാനങ്ങളോ അനുഭവമാകേണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിന്റെ സൃഷ്ടാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിന്നിൽ സഫലീഭവിക്കണമെങ്കിൽ, ആത്മോദ്ദേശ്യങ്ങളും, ജനരേതരോദ്ദേശ്യങ്ങളും, ആചാര്യോദ്ദേശ്യങ്ങളും, അന്യജാത്യാദേവ്യശുക്ലങ്ങളുമായി സംബന്ധപൂർവ്വമായി മുൻ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചകളെ താല്പര്യമായി വായിച്ചു ഇടവിടാതെ പഠിക്കുക. സ്വർണ്ണാക്ഷരങ്ങൾപോലെ അവ നിന്റെ ഹൃദയപലകമേൽ കൊത്തപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ. മുന്യമാലപോലെ ഈ ദൈവീക വചനങ്ങൾ നിന്റെ കഴുത്തിന്നലങ്കാരമായിരിക്കട്ടെ. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഉള്ള സകല സന്തോഷ സൗഹൃദങ്ങളെയും നേടിത്തരുവാൻ കഴിവുള്ള ഈ വചനങ്ങൾ നിന്റെ ഭക്ഷണമായിരിക്കട്ടെ. അതു നിനക്കു നിന്റെ ഭവനത്തിലും, മാർച്ചയിലും, ജാതിയിലും, അന്യന്മാരിലും, അകമേയും, പുറമേയും, ഉള്ള ഏവരുടെയും മുമ്പാകെ സന്തോഷവും ജ്ഞാനവും കണ്ടെത്തുന്നതാകുന്നു എന്നുള്ള സത്യം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പരിയട്ടെ. അവസ്തനീയമായ ഈ വചനങ്ങളുടെ വിലയെ നീ അറിയുന്ന ക്ഷണം നീ അതിൽ ലയിച്ചുപോകാതെ ജരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നീ നിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെ നിവൃത്തിയാക്കുതെ ഇരുന്ന കലശത്തിൽ നിന്റെ ജീവിതം എത്രയോ നീചമായിരുന്നു എന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയണമെങ്കിൽ, ഇവയനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിപ്പാനാരംഭിച്ചുകൊൾക. സാക്ഷാൽ വാഴയെന്നു വിചാരിച്ചതു കൂവയുടെ ഫലത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുംപോലെ, സത്യക്രിസ്തുവനി പഥനത്തിൽ നിത്യരക്ഷയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നീ ദുഃഖമായായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനോ, സംസാരിക്കുന്നതിനോ, വിചാരിക്കുന്നതിനോ ഇനിയെങ്കിലും ഇട വരാതിരിക്കതകവണ്ണം ഈ വചനം നിനക്കു ബലമുള്ള കോടയായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെ ഇതിനാൽ നിവൃത്തിപ്പെടുകയും തന്മൂലം നിന്റെ ജന്മസാധ്യം നിനക്കു ഉണ്ടാകയും ചെയ്യട്ടെ.

വായനക്കാർക്കു നോട്ടീസു.

“ഇടവകപ്പത്രിക പത്രാധിപർ” എന്നു മേൽവിലാസം വെച്ചു വരുന്ന കൂട്ടുകൾ തുറന്നാൽ അധികവും പത്രാധിപർക്കു സംബന്ധമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണു കാണാറുള്ളതു. ദുഷ്കൃതമായി, പുതിയ വരികാരനായി ചേർത്ത പത്രം കിട്ടണമെന്നും പത്രം നിർത്തി ചെല്ലണമെന്നുള്ള അപേക്ഷകളും, മേൽവിലാസം മാറ്റണമെന്നുള്ള അറിയിപ്പും, പത്രം ശരിയായി കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള ആവശ്യവുമായും എന്നുവേണ്ടി പത്രം സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാവക എഴുത്തുകളും പത്രാധിപർക്കു പേർ വെച്ച അയച്ചുവരുന്നതായും ചിലർ ആ പേരിൽത്തന്നെ മണിആർഡർ അയച്ചുവരുന്നതായും കാണുന്നു. ഇതിലൊന്നിലും പത്രാധിപർക്കു സംബന്ധമില്ല. പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ലേഖനങ്ങൾ പ്രസംഗങ്ങൾ മുതലായവയും അവയെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല അറിവും കിട്ടണമെങ്കിൽ അതുമാത്രമല്ലാതെ മറ്റുള്ള സകല ഏല്പാടുകളും മാനേജർക്കു ചുമതലകളാണു. പത്രാധിപർക്കു സംബന്ധമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കു പത്രാധിപർ എന്നു മേൽവിലാസം വെച്ചു എഴുതിയയച്ചാൽ മറുപടി പറയുന്നതിന്നോ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുവരുന്നതിന്നോ പത്രാധിപർ ബാധ്യസ്തനല്ല. പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അയക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ ഇടവകപ്പത്രിക മാനേജർ വ. ടി. ശ്രീ. പൌലൂസു റെബാച്ചൻ അവർക്കു മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കണമെന്നു മുമ്പിൽ പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരിക്കൽക്കൂടെ വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇ. പ. പ.

ഒരു മരണം

മാകാംകുന്നു ഇടവകയിൽ ചേർന്നു തെങ്ങുത്തറയിൽ മെ: അബ്രഹാംകുഞ്ഞന്നാർ അവർക്കൾ തന്റെ നൂറാമത്തെ വയസ്സു തികയുന്ന ഈ മാസം ൧൦-ാം ചൊവ്വാഴ്ച ഉഷ്ണിനു കുറുങ്ങുരുതു കാലമായി അദ്ദേഹത്തിനു ബാധികപ്പെട്ടിരുന്ന വാതരോഗത്താൽ പരലോകപ്രവേശനമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ദുഃഖവാർത്ത പത്രികവായനക്കാരായ മാന്യന്മാരെ സവിനയം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭർത്താവായ ഈ വേർപാടിൽ ടി. കഡു ബത്തിന്നോ ഇടവകയ്ക്കു മാത്രമല്ല, യാശ്രദ്ധ്യാസമുദായത്തിനു പൊതുവെ ഒരു അപരിഹാസ്യമായ നഷ്ടമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു സ്വപ്നപരിചയത്തിനു ഇടയായിട്ടുള്ളവർക്കു നിഷ്പ്രയാസേന വികാരപ്പെടുന്നതാണു. പട്ടക്കാർക്കു അവശ്യാവേണ്ടതായ മതവൈരാ

ഗ്രാ, സഭാനിയമപരിജ്ഞാനം, സമിരോത്സാഹം, ഭാഷാപാണ്ഡിത്യം മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തയോഗ്യനായിരുന്നു എന്നുള്ളതു, ദിഷ്ടകാലം ഞങ്ങൾക്കു അനുഭവിപ്പാൻ ഭാഗ്യം ഇല്ലാതെ പോയി എങ്കിലും, സ്വപ്നകാലംകൊണ്ടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്തോളം, ഞങ്ങളിൽ ശിലാലിഖിതമായിരിക്കുന്നു. വ. ദി. ശ്രീ. ഗീവറുഗീസു റെമ്പാച്ചൻ അവർകളുടെകീഴിൽ ശിഷ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽവെച്ചു പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിച്ചിരുന്നകൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ ആയിരുന്നതിനാൽ സാമാന്യത്തിൽ അധികം കൃതാർത്ഥത അവിടുത്തേക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി മുൻ ചില അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കു അറിവുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൂടാതെ ഈ നിഷ്കാപ്യഗ്നേഹത്തെ ഞങ്ങളിൽ അനുഭവബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു എന്നു തോന്നുമാറു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരസമയം അവിടുത്തുകൂടി യദൃച്ഛയാ വന്നു സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ഇടയായതിൽ ഞങ്ങൾക്കു അന്ത്യധികമായ ചാരിതാർത്ഥ്യം ഉണ്ടു. മനുഷ്യ ആയുസ്സിന്റെ മദ്ധ്യ പതനത്തിൽമാത്രം എത്തിയിരുന്ന ആ വൈദികരന്താ ഇത്രവേഗം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിൽവെച്ചു ടുബസാഹരത്തിൽ മഗ്നനായിരിക്കുന്ന വയോധികനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെയും നിസ്സഹായികളായ കുടുംബത്തെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു വേണ്ട വിധം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ചുരുക്കുന്നു.

എന്നു. സി. പി. സി.

മനഃപ്രാർത്ഥന.

പള്ളികളിലും സഭകളിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സംഘമായും ഒറ്റക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ സഭയിൽനിന്നു ഏല്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതു സഭയുടെ സമാപനം മുതലുള്ള നടപാകുന്നു. സഭയാൽ പ്രാർത്ഥിക്കാലും മുതൽ അംഗീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടവയും സന്ദർഭാവിതങ്ങളായി അപ്പപ്പോൾ മേല്പട്ടകാരാൽ അനുവദിയ്ക്കപ്പെടുന്നവയുമായ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാതെ ഓരോപട്ടകാരന്റെയൊ ഉപദേശിയുടെയൊ അന്വേഷിയുടെയൊ യുക്തംപോലെയുള്ള സ്വന്തപ്രാർത്ഥനകൾ പള്ളികളിലും സഭായോഗങ്ങളിലും ഉപയോഗിപ്പാൻ സുറിയാനിസഭയെന്നല്ല പ്രാർത്ഥന സഭകളൊന്നും അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവനവന്റെ സ്വന്താവശ്യങ്ങളെ രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ വിരോധം പറയുന്നു എന്നു ഞം വിചാരിക്കരുത്. ആർക്കും തങ്ങളുടെ ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങളെയും സങ്കടങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥനവഴിയായി കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും അതു രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയിൽ മാത്രമേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. എന്നുമാത്രം

മലങ്കരയിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഇന്നുവരെയും ഇന്നുവരെയും കഴിഞ്ഞു
 നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കടപ്പെട്ടതിലുള്ളതും. ഇങ്ങനെ കടപ്പെട്ടതിൽ
 നിന്നുവന്ന പ്രാർത്ഥനകളെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അപ്രകാരം പകരമായി
 തന്നെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സഭ നമ്മെ അനുവദിക്കു
 ന്നില്ല.

പ്രാർത്ഥനാവിദ്യ അത്യന്തം സാരമായി ഒരു പ്രാർത്ഥന
 കർത്താവെന്നു ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കു
 മ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറവിൻ എന്നു താൻ കല്പിച്ചു. പുസ്തകത്തി
 ൽ പഠിച്ച പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ജീവനിലും ഹൃദയത്തിൽനിന്നു താനെ
 ഉദിക്കുന്നതിന്നു മാത്രമേ ജീവനുള്ള എന്നും പറയാറുള്ള യുക്തിയും
 അനുഭവവും കണ്ടുപറിക്കാൻ കർത്താവിനു കഴിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ശിഷ്യ
 ന്മാരെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന താൻതന്നെ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു
 പഠിപ്പിച്ചതെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. യോഹന്നാൻ തന്റെ ശി
 ഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചു എന്നും കർത്താവും പ്രത്യേക
 തരത്തിൽ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പഠിപ്പിച്ചു എന്നും വേദം
 സ്പഷ്ടമായി കാണിക്കുന്നു. മനഃപ്രാർത്ഥനയുടെ ജീവാവസ്ഥയും എഴു
 തിപരിച പ്രാർത്ഥനയുടെ നിജ്ജീവാവസ്ഥയും പ്രതിപാദിക്കുന്നവ
 രുടെ യുക്തിയെ ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ കർത്താവും യോഹന്നാൻ
 മാർത്തോമ്മയും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ നാനാസഭകളിലും നടപ്പുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠികളു
 ടെ അപ്രാപ്തമാകാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉത്തരം. ഒരു മൂലത
 ത്വമായിരുന്നു കർമ്മാനുഷ്ഠികളെ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള പരമ്പരാഗ
 തപ്രകാരം എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു പരമ്പരാഗ
 തയ്ക്കും പ്രത്യേകമായും അപ്രാപ്തമാകാൻ തന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതി
 യെന്നും ഓരോരുത്തന്റെയും യുക്തിയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തില്ലെന്നും തെ
 ളിവാക്കുന്നുണ്ടു.

പരമ്പരയായ മനഃപ്രാർത്ഥനകൾ ശക്തിയോടുകൂടെ ആരംഭി
 ചതു ൧൩. നൂറ്റാണ്ടിലെ യൂറോപ്യനവീകരണ കർമ്മങ്ങൾ ആ
 യിക്കുന്നു എന്നു ഒരു വിചാരിപ്പേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. കാൽവിൻ മുത
 ല്പേക്ഷാതെ ഈ പ്രയോഗം മാറ്റമില്ലാതെ നവീകരണ രചനാ
 ശാസിക്കുന്നതായും കാണുന്നുണ്ടു. നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാരായതിൽ മ
 നഃപ്രാർത്ഥന പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ തുടങ്ങിയതു വേദകാര്യങ്ങൾ പ
 രമ്യമാക്കൽ ആണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽനിന്നു വേ
 ദകാര്യം സി. എം. ഏസ്. സമൂഹത്തോടു ചേർന്നുവരുന്നു. ഇങ്ങി
 ഞ്ചകാര്യമായി നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ കിട്ടിയതു ഈ കൂട്ടം ആകുകൊണ്ടു
 ഇവർ പഠിക്കുന്നതും കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇങ്ങിനെ സഭയുടെ
 ആചാരനടപടികൾ ആണെന്നു നമ്മുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ ഒരു
 മനോഭാവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു; എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇവർ

ടെ നടപടി കണ്ടുകൊണ്ടു അംഗീയാസഭയുടെ ഉപദേശാചാരസമ്പ്രദായം നിണ്ണയപ്പെടുത്തുന്നതു തെറ്റാകുന്നു. പരസ്പരാരാധനയിൽ മനഃപ്രാർത്ഥന ഈ നാട്ടിലെ അംഗീയാക്കാർ ചെല്ലിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും അതുകണ്ടുകൊണ്ടു ഈ സമ്പ്രദായം നല്ലതാണെന്നു നമ്മിൽ പലരും വിചാരികയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ അംഗീയാസഭയുടെയും അംഗീയാസഭയിലെ മഹത്മാരുടെയും അഭിപ്രായം എന്താണെന്നുതന്നെ ഒന്നുനോക്കാം. ഫ്രമ്പുറിലെ ഇവരുടെ ൩൫.ാം കോണാൻ പ്രകാരവും ക്ലേരികൻ സബ്സക്രിപ്ഷ്യൻ ആക്ട് എന്നനിയമം ൧൨൨.ാം അദ്ധ്യായപ്രകാരവും പട്ടമേൽക്കുന്നഭക്തർ ഏറ്റുപറയേണ്ട ഒരു വാചകം എന്തെന്നാൽ:—“മേല്പറഞ്ഞപുസ്തകത്തിൽ (കൊമൻ പ്രെയർ എന്നു അവരുടെ പള്ളിക്രമപുസ്തകത്തിൽ) ഉള്ള ക്രമങ്ങളും ന്യായമായ മേലധികാരത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടുന്നവയുമല്ലാതെ മാറ്റു യാതൊരു ക്രമവും ഞൻ ഉപയോഗിക്കയില്ല” ഇതുകൊണ്ടു പള്ളിക്രമപുസ്തകത്തിൽ പുറമെ യാതൊരു രീതിയും പരസ്പരാരാധനയിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു പട്ടമേൽക്കുന്ന എല്ലാവരും സത്യാചെയ്യണമെന്നുള്ളതോടുകൂടി ആ സഭ ശക്തംകെട്ടിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. പള്ളിക്രമത്തിൽ ഇല്ലാത്തതായി വല്ലപ്രാർത്ഥനയും വേണ്ടിവന്നാൽ അതിനു ബിഷപ്പിന്റെ പ്രത്യേക അനുമതി വേണമെന്നു കാണുന്നു.

ഇക്കർ എന്നപ്രസിദ്ധനായ അംഗീയാപണ്ഡിതൻ മനഃപ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് “ദൈവത്തോടു കൂട്ടുനില്ക്കുളള ഉത്തമമായ മറ്റൊരു സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത മാതിരിയിൽ വിരൂപപ്പെടുത്തുന്ന അക്രമം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഫ്രമ്പുറിൽ ജെറമിയുടെയിലർ എന്ന അംഗീയാബിഷപ്പോപ്പു രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയിൽ തല്പരന്മാരായി കണ്ടവരെ കഠിനമായി ശാസിച്ചപ്രകാരം കാണുന്നു. “ഇവിടം മുതൽ അംഗീയാസഭയിൽ മനഃപ്രാർത്ഥനയെ ഒരു ശാപമായി വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു” എന്നു ഹെനറിയൂയിസു എന്നൊരു പണ്ഡിതൻ പറയുന്നു. ഇതുപോലെ പല ദിക്ടാത്തങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്.

അംഗീയാ സഭക്കാർ എന്നു പറഞ്ഞു ഇവിടങ്ങളിൽ കാണുന്നവരെ ആ സഭയുടെ ഉപദേശാചാരങ്ങളുടെ ദിക്ടാത്തക്കാരായി വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു ഇതുകൊണ്ടു കാണാമെല്ലോ. അപ്പോസ്തോലകാലം മുതൽ നിലനില്ക്കുന്ന പഴയ സഭകളേനോക്കിയാലും പരസ്പരാരാധനകളിൽ മനഃപ്രാർത്ഥനകൾ ഇവരാരും അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നു ധാരാളം കാണാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എപ്പിസ്കോപ്പലരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിരിക്കുന്ന സഭകളെല്ലാം ഐക്യബന്ധന മനഃപ്രാർത്ഥനയെ ത്യജിക്കുന്നു. ഈ വക പ്രാർത്ഥനകൾക്കു അനുകൂ

ലികളായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ മേല്പട്ടവും പട്ടവുമില്ലാതെ തന്നിഷ്ടമായി സഭയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരുവകമതവിരോധികൾ മാത്രമാകുന്നു. രക്ഷണീയവസ്തു എന്നോ ബപ്റ്റിസ്മ് എന്നോ ലണ്ടൻ മിഷ്യൻ എന്നോ മറ്റൊരാൾ പേരിൽ മേല്പട്ടമാകട്ടെ പട്ടമാകട്ടെ അപ്പോസ്തോല കൈവെപ്പുകളെ ഇല്ലാതെ തന്നിഷ്ടമതവും ഉണ്ടാക്കി നടക്കുന്ന പലരും കൂട്ടർ ശീമയിൽ ഉണ്ടു. ഇവരാണ് പരസ്പര രാധനയിൽ മനഃപ്രത്ഥന വേണമെന്ന സിദ്ധാന്തം പിടിക്കുന്നവർ. ഈ കൂട്ടരെ സഭയായിട്ടു ആരും സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ലാ സ്വീകരിക്കുകുമില്ല. എങ്കിലും കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവരെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയും അവരുടെ അവയോധകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പുകളും ചെയ്യാൻ പ്രാർത്ഥന സുറിയാനിസഭയെ ഉപദ്രവിക്കാമെന്നു കരുതിയിട്ടുള്ള നവീകരണ ഉപദേശാകൾ മനഃപ്രത്ഥനയെ കാര്യമായി വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു അത്ര ആശയമല്ല. അവരെ നാം കണ്ടുപഠിക്കേണ്ടതുമാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള അംഗീയാ സഭയുടെ പുതിയ ബിഷോപ്പവർകളുടെ പശ്ചാലോചനയ്ക്കു.

ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള അംഗീയാ സഭയ്ക്കു നേതാവായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന റെറ്റ് റവറണ്ട് ഡൊമിങ്ങ് സി. എച്ച് ഗിൽ ബിഷോപ്പു അവർകൾ ഇവിടെ എത്തി തന്റെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു കുറച്ച ദിവസമെ ആയിട്ടുള്ളു എങ്കിലും ഈ സ്വപ്നകാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടും സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ, സിമ്മനാരിമുതലായ സമാപനങ്ങളെയും മേല്പട്ടകാർ, പട്ടക്കാർ മുതലായ സുറിയാനി വൈദികന്മാരെയും സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാണിച്ച സന്തോഷാദരവുകളും സംഭാഷണരീതിയുംകൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം ഒരു സമാധാനപ്രിയനും സുറിയാനിസഭയും അംഗീയാസഭയും തമ്മിൽ ഐക്യതയിലും സ്നേഹത്തിലും ഇരിക്കണമെന്നു താല്പര്യമുള്ള ആളുമാണെന്നു അനുമാനിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാഢമായ പശ്ചാലോചനയ്ക്കായി തല്ക്കാലം ഗൗരവപരമായ ഒരു വിഷയം സമർപ്പിക്കുന്നതു അനുചിതമല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു സി. എം. എസ് മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രവേശനം സുറിയാനി സഭയെ സംരക്ഷണ ചെയ്തും ഹിന്ദുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു അതിനെ ഉദ്ധരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു മിഷ്യനറിമാരുടെ സഹകരണം ശക്തിയേറിയ ഒരായുധമായിരിക്കുമെന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ റെസിഡെണ്ട് മണ്ട് റൂസാഡ് വർകൾക്കുണ്ടായ നല്ല ആലോചനയുടെ ഫലമാകുന്നു. രാജകീയമായും സാമൂഹ്യമായും വൈദികമായും ഈ സമുദായം ആ കാലത്തു അത്യന്തം ശോചനീയമായ ഒരു പതനത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. ഇവരെ ഉയർത്തുന്നതിനു ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. കാലം ചെയ്തു പുലികോട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസ മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ പണിയിക്കപ്പെട്ട പഴയസിമ്മനാരിയിൽ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തു

ന്നതിന്നും സുറിയാനിക്കാരെ സന്മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നും മിഷ്യനറിമാരെ അയയ്ക്കണമെന്നു മണ്ടറുസാസ്സു ചർച്ചമിഷ്യനറിസമൂഹത്തോടു അപേക്ഷികയും സമൂഹം ആദ്യം നൊർത്ത്സാസ്സിനെയും, പിന്നാലെ ബെയിലി, ബേക്കർ, ഫെൻ ഇവരേയും ഈ നാടിലേക്കയയ്ക്കയും ചെയ്തു. ഇവരും സുറിയാനിസഭയും വളരെ കാലത്തോളം അന്യോന്യം ഐക്യത്തിൽ ജരുന്നിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ ഇവരെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ വിചാരികയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളേയും സിമ്മനാരികളേയും ഇവർക്കു പ്രസംഗിപ്പാനായിട്ടു തുറന്നുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. റോമ്മാമതക്കാരായ പോർത്തുഗീസുകാർ ആദ്യം വന്നപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിന്മേൽ സുറിയാനിക്കാർ അവരെ സ്വീകരിച്ചു എങ്കിലും, അവസാനം അവർ ഉപദ്രവികളായി പരിണമിച്ചു ഭയംകൊണ്ടു, മിഷ്യനറിമാരുടെ ആഭ്യവരവിലും സുറിയാനിക്കാർ ചില സംശയങ്ങൾ ജ്ഞാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആദ്യമിഷ്യനറിമാർ അവരുടെ മർയാദകൊണ്ടും ഉറപ്പായ വാദത്തങ്ങൾകൊണ്ടും ഈ സംശയം തീർത്തുകളഞ്ഞു. തങ്ങളെ ഇംഗ്ലാണ്ടിൽനിന്നും അയച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം പറ്റുകികൾ ചെയ്യതുപോലെ “സുറിയാനിസഭാ കെങ്കിടത്തെ പൊളിച്ചു ആ ഉരുപ്പടി കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു വേറൊരു കെങ്കിടം പണിയാനല്ലെന്നു” ഒരു മിഷ്യനറിയും, ഈ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പ്രത്യേകതയേയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനല്ലെന്നു വേറൊരു മിഷ്യനറിയും, വല്ല മാറ്റവും വരുത്തണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം സുറിയാനി സഭയുടെ ഉപദേശാചാരങ്ങളിൽ അല്പ, ഇടകാലത്തു റോമ്മാസഭയിൽനിന്നു നഷ്ടത്തുകയറിയവയും നീക്കേണ്ടതെന്നു മെത്രാനും സഭയ്ക്കും പൂർണ്ണ സമ്മതമുള്ളവയുമായ അനാചാരങ്ങളെ മാത്രമെ പാടുള്ളു എന്നു മറ്റൊരു മിഷ്യനറിയും സുറിയാനിസഭയോടു വാദത്തം ചെയ്യുപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വാർക്കു പൂർണ്ണമായി ഈ വാദത്തങ്ങളെ വിശ്വസികയും മിഷ്യനറിമാരെ രക്ഷകന്മാകളായി വിചാരികയും ചെയ്തു. മിഷ്യനറിമാർ ഈ വാദത്തത്തിൽ നിന്ന പിൻമാറാതിരുന്ന കാലത്തോളം യോജിപ്പിനു ഭംഗം നേരിട്ടില്ല. സുറിയാനി സഭയുടെ ഉപദേശ വിഷയങ്ങളിൽ മിഷ്യനറിമാർ പ്രവേശികയും റോമ്മാ കൈവഴിയല്ലാതെ സുറിയാനിക്കാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രാചീന പള്ളികളെ പുനഃനിർമ്മിക്കൽ വെട്ടും തിരുത്തും ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുപ്പോൾ ഈ ഐക്യത്തിനു ഭംഗം വന്നു.

ഈ പിരിച്ചിരിപ്പിനെപ്പറ്റിയും അന്നുമുതൽ സുറിയാനിക്കാർ മിഷ്യനറിമാരുടെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർക്കു ചില സമാധാനങ്ങൾ പഠവാൻ ഞായറിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾ മറന്നുകളയുന്നില്ല. ആരുടെ കുറ്റമായിരുന്നാലും ഞങ്ങളെ സംരക്ഷണ ചെയ്യാൻ വന്നവരെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു അവിശ്വാസവും അവരുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദുരഭിപ്രായവുമാണു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു.

ചർച്ചമിഷ്യനറി സമൂഹത്തെയും സുറിയാനി സഭയേയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ആനയും ആടുംപോലെയെന്നുള്ള പഴമൊഴിപ്രകാരമല്ല, ആനയും കൊതുക്കുംപോലെയുള്ള അന്തരമുണ്ടു. ദ്രവ്യപുഷ്പിയൊ, വിദ്യാപ്രാസമൊ, ആൾശക്തിയൊ, രാജശക്തിയൊ ഏതുകൊണ്ടു നോക്കിയാലും സി. എം. ഏസ വളരെ ഉയർന്നുപറന്നത്തിലും സുറിയാനിസമൂഹം തുലാം അഗാധസമിതിയിലും ഇരിക്കുന്നു. ഇത്ര ശക്തിയേറിയ സമൂഹത്തോടു ഞങ്ങൾമത്സരിച്ചാൽ സി. എം. ഏസിനു ഒരു കേട്ടു പറയാനില്ലെന്നു ആർക്കും അറിയാം. ഈ ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സുറിയാനിക്കാർ ഈ ബലവാന്മാരുടെ സന്തോഷം സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതു ആലോചിച്ചാൽ അവർക്കു ഏറ്റവും കഠിനമായ മനോവേദനയ്ക്കു കാരണമു

ണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ന്യായമായ ഒരു ഹം ജനിക്കും. ഈ മനോവേദനകൾക്കും തൃപ്തികേടിക്കും പല കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും തത്സമയം അവയിൽ ഒന്നു മാത്രമെ ഇവിടെ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രത്യേകതയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കേട്ടു വരുത്തുകയില്ലെന്നും, സി. എം. ഏസ കമ്മിറ്റിക്കാർതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ “ഈ സഭയെ അംഗീകാരസഭയോടു ചേർക്കയാ പള്ളികളുടെയും ആരാധനകളെയും സംബന്ധിച്ചു അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയാ ചെയ്തയില്ല” എന്നും, ഈ സഭാ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉരുപ്പടികൾക്കൊണ്ടു വേറൊരു കെട്ടിടം പണികഴിയില്ലെന്നും, ആദ്യകാലത്തു ചെയ്തിരുന്ന വാഗ്ദത്തങ്ങൾ മിഷ്യനറിമാർ ലംഘിച്ചതു ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ സങ്കടമേതുവാകുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതു സുറിയാനികാരുടെ കുറ്റം കൊണ്ടാണെന്നു മിഷ്യനറിമാരും, അതല്ല മിഷ്യനറിമാരുടെ ഗൃതഗതിയും അധികാരം കവിഞ്ഞുള്ള പ്രവൃത്തിയും കൊണ്ടാണെന്നു ഞങ്ങളും പറയും. സി. എം. ഏസിനോടു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള അംഗീകാര സഭക്കാരനായ ഒരു പട്ടകാരൻ ഇരുഭാഗത്തെ ചരിത്രവും വായിച്ചിട്ടു പറയുന്ന അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ:—“ഒരു സഭയുടെ പള്ളികളെത്തേക്കു കേൾക്കുന്നതു, ആ സഭയുടെ ന്യായമായ അഭ്യർത്ഥനയുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ തന്നെയായിരുന്നാലും, വളരെ വൈഷമ്യഫലങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. എന്നാൽ കേട്ടയത്തെ മിഷ്യനറിമാരുടെ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവർ കേവലം ലോഹിതന്മാർ മാത്രം ലഭിച്ച സംബന്ധത്താൽ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ സഭയുടെ പള്ളികളെത്തേക്കു കേൾക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചതു വിശ്വസ്യമാകാൻ പാടില്ലാത്ത തന്നിഷ്ടത്തിന്റെ ഉച്ചമാകുന്നു” പിരിച്ചിരിപ്പിന്റെ മേതു സുറിയാനികാരുടെ പേരിൽ കുറ്റകരമായി ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും ആരോപിക്കുവാൻ എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും മറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടവൻ ന്യായമില്ലാതിരിക്കയില്ലെന്നു ഇതുകൊണ്ടു ബോധപ്പെടാം.

അതു എന്തിനെയും ഇരിക്കട്ടെ അനുഭവം വാഗ്ദത്ത ലംഘനമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരംശം മാത്രമേ ഉപേക്ഷിച്ചു അംഗീകാരസഭക്കാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇന്നു കാണാവുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ. സുറിയാനി സഭാ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉരുപ്പടികൾ ചേർത്തു വേറൊരു കെട്ടിടം പണികഴിയില്ലെന്നുള്ള വാഗ്ദത്തം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ സംശയമില്ല. ഇതാണു സുറിയാനികാർക്കുള്ള ഒന്നാമത്തെ വ്യസനമേതു. ഇതിൽ വേറൊരു സംഗതികൂടെ ആലോചിച്ചാണുണ്ടു. സുറിയാനികാരും മിഷ്യനറിമാരും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായ വാശികൊണ്ടോ മത്സരംകൊണ്ടോ കുറെപ്പേരെ തത്സമയം അംഗീകാര സഭയിലേക്കു ചേർത്തു എന്നുമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ ഇതിനു ഒരു വക ഒഴികഴിവു ചെയ്യാമായിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ അംഗീകാരസഭയോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന സുറിയാനികാരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ചേർന്നവരുടെ സന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണെങ്കിൽ സമാധാനപ്പെടമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അറിവും വിശ്വാസവും സേവകർക്കും വരുമ്പോൾ ഒക്കയും സുറിയാനികാരിൽ നിന്നു അംഗീകാര സഭയിലേക്കു ആളുകളെ ചേർക്കുന്നതിനു സി. എം. ഏസിന്റെ ഏജണ്ടാർ മെന്റുമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു അധികം ആളുകൾ ചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അവരുടെ ഉത്സാഹക്കുറവല്ല, ഞങ്ങളും സ്വന്തം പള്ളികളുടെയും മറ്റും ഉണ്ടാക്കി ചില തടസ്സങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ടെന്നാണെന്നു ഞങ്ങളുടെ ബോധം. രണ്ടുമൂന്നു വർഷമുണ്ടു ഇളയവരും ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ചില വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രൊസലൈറ്റിംഗും സംബന്ധിച്ചു വാദമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ സുറിയാ

നികാരെ അശേഷം ചേർന്നിരുന്ന മിഷ്യനറിമാരിൽ ചിലർ അന്നു പത്രങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂതകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചതേതാളും അവരുടെ പ്രസംഗനത്തോടുകൂടി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈ സമ്മതം ഭാവികാലത്തേക്കു ഫലപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഈ വിചാരം തെറ്റിപ്പോയി എന്നു ഇപ്പോൾ അനുഭവത്താൽ അറിയുന്നതിനാൽ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവം പറയാം.

മുവാറ്റുപുഴ താലൂക്കിൽ വടക്കൻ സുറിയാനി പള്ളി ഇടവകക്കാരായി പുതുവേലി കരയിലുള്ള രണ്ടു മൂന്നു കുടുംബക്കാർ നിസ്സാരമായ ഏതൊ കാരണത്താൽ ഇംഗ്ലീഷ് സഭയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയിച്ചു രോമീലി സാജു അവർക്കു കോട്ട അപേക്ഷിച്ചു. പ്രൊസലൈറ്റിംഗും സംബന്ധിച്ചു പത്രങ്ങളിൽ വലിയ വാദം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ആക്ഷേപകരമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു സംശയിച്ചിരുന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ സംഗതി മിഷ്യനറി കൗൺസിലർമാർ എന്ന യോഗത്തിൽ ആലോചനാവിഷയമാക്കി. പ്രൊസലൈറ്റിംഗും എന്ന ആക്ഷേപത്തിന്നു ഇതു പാത്രീഭവിച്ചുവെന്നു സംശയിക്കുന്നതിനാൽ ഇവരെ ചേർക്കരുതെന്നു കൗൺസിലർമാർ തീരുമാനിച്ചു. (൧൯൦൩ ഫെബ്രുവരിയിലെ ചർച്ചമിഷ്യനറി ജൻറലിജെൻസർ ഫൺഡം പുറം നോക്കുക) പരമാർത്ഥം ഉദ്ദേശത്തുണ്ടെങ്കിലും വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ അന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാദത്തെ ഭയന്നിട്ടോ ഏതെങ്കിലും കാരണം, ഈ തീർച്ച ഉചിതവും സുറിയാനിസഭയ്ക്കു ഒരു സമാധാനവുമായിരുന്നു. ആ കുടുംബങ്ങളും അന്നത്തെ അപേക്ഷകാരും പിന്നീട് പുറമെ സുറിയാനികാരായി നില്ക്കുന്ന ഏകിലും, അവരിൽ ഒരാൾ ഈയിടെ രോഗിയായി മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവനെ ശിശുശിക്ഷാലയം ഇവന്റെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഗുണഭോജിപ്പാലം സുറിയാനി പട്ടക്കാർ പ്രത്യേകം അവന്റെ വീട്ടിൽ പോയി എങ്കിലും അവരുടെ സമ്മതവും അറിവും കൂടാതെ രാത്രി സമയത്തു ഒരു അംഗീയാ പട്ടകാരൻ ആ വീട്ടിൽചെന്നു കർത്താവിന്റെ അത്താഴം കൊടുക്കയും അവന്റെ മരണശേഷം മൃതശരീരം വളരെ ദൂരെയുള്ള അംഗീയാ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി മറവു ചെയ്തും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സ്റ്റേഷനിൽ എഴുതിയയച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഗിൽ ബിഷോപ്പു കോട്ടയത്തു എത്തുന്നതിന്നു രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം മുമ്പു മാത്രമായിരുന്നു.

സുറിയാനിസഭയിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു സുറിയാനികാരുടെ കബ്ബാന കൈകൊണ്ടാൽ പാപമോചനമില്ലെന്നു അംഗീയാസഭ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ രാത്രികാലത്തു ഒളിച്ചു ചെന്നു ഒരു സുറിയാനികാരനു കർത്താവിന്റെ അത്താഴം കൊടുക്കയും അവനെ പിന്നീട് പരസ്യമായി കൊണ്ടുപോയി സംസ്കാരം ചെയ്തും ചെയ്തതു മർദ്ദാഭ്യർത്ഥന എന്നു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല. റൊമ്മാ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു പുറമെ രക്ഷയില്ലെന്നു അംഗീയാ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ആ സമിതിയ്ക്കു സുറിയാനി സഭയാൽ കൊടുപ്പാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു രക്ഷ ആ രോഗിയ്ക്കു അംഗീയാ പാത്രി കൊടുത്തു എന്നു വിചാരിപ്പാനും പാടില്ല. പ്രൊസലൈറ്റിംഗും ന്യായമാണെന്നു വാദിക്കയും അന്യോന്യം - ഐക്യത്തിൽ ഇരിക്കരുതെന്നു പ്രസംഗിക്കയും ഞങ്ങൾ സുറിയാനികാരെ ചേർന്നിരുന്ന പത്രങ്ങളിൽ പറയാതിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുകയായിരുന്നു സങ്കടമല്ല. ഇതുപോലെയുള്ള സംഗതികളിൽ മിഷ്യൻ ഏജൻസികൾക്കു ഒരു സമാധാനം പറയാനുണ്ടാകും. അതെന്തെന്നു വെച്ചാൽ:- “ഞങ്ങൾ ഒരുത്തനെയും നിഷ്പ്രസിക്കുന്നില്ല, ഞങ്ങളോടു ചേർന്നിന്നാൽ മനസ്സിന്നു സമാധാനമുണ്ടെന്നു ഒരു വൻ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചാൽ ചേർന്നിരിക്കാൻ പാടില്ല”. ഇതൊരു

ന്യായമായ സമാധാനമായിരിക്കയില്ല. ഒരുവൻ തന്റെ പട്ടികാരനോടു വല്ല നിസ്സാരകാരണത്താലും മുഷിഞ്ഞെന്നിരിക്കാം, പള്ളിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള പണം അവിനോടു നിബ്ബന്ധിച്ചു വാങ്ങിച്ചെന്നിരിക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരകാരണങ്ങളാൽ മത്സരിച്ചുപോകുന്നവൻ പറയുന്ന സമാധാനവും മനോസ്സാക്ഷി കത്തുന്ന എന്നായിരിക്കും. ദൃഷ്ടാന്തമായി, സ്രീധനം തിരിച്ചുകിട്ടണമെന്നു ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ അമ്മയപ്പന്റെ മേൽ കൊടുത്ത സിവിൽ വ്യവഹാരം അന്യായപ്രകാരം വിധിച്ചപ്പോൾ വ്യവഹാരം ജയിച്ചുകിട്ടുന്നതിന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹായം ചെയ്യില്ലെന്നുള്ള കാരണത്തുമെൽ തന്റെ സഭയും പള്ളിയും ഉപേക്ഷിച്ചു നവീകരണ കക്ഷിയിൽ അടുത്തകാലത്തു ചേർന്ന ഒരാളിനെ ഞങ്ങൾ അറിയും. ആ മനുഷ്യന്റെ വീടിന്നു സമീപമായി അംഗുയി പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെ ചേരാനുപേക്ഷിച്ചേനെ. ഈ മനുഷ്യനും മനോസ്സാക്ഷി കത്തിയിട്ടു പോയതായിരിക്കണമെല്ലോ. തന്റെ ദുർവ്വചഹാരം ജയിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ നില്ക്കാൻ മനോസ്സാക്ഷി അയാളെ സമ്മതിച്ചില്ല. ഈ ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു അന്യസഭയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുത്തനെ ചേർക്കുന്നതിന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ സമാധാനം ന്യായമായിരിക്കയില്ലെന്നു കാണാം. ഇതു ഒരു സഭയിൽ സ്കീസം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാകുന്നു.

ഡൊക്ടർ ഗിൽ അവർകളുടെ പശ്ചാലോചനയ്ക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതായി വേറെയും വിഷയങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാംകൂടെ ഒരുമിച്ചു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ മുഷിപ്പിക്കരുതെന്നു കരുതി പ്രൊസലൈറ്റിസം ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം കണ്ടതിന്നുമേൽ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഗൌരവാവഹമായ ഈ സംഗതിയിൽ ഈ മഹാൻ തകരായ നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുകയും സുറിയാനി സഭയ്ക്കു മിഷ്യൻ ഏജണ്ടന്മാർ മുഖാന്തരം കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾക്കു പരിഹാരവും മേൽകാലങ്ങളിൽ ഈ വിധങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കാതിരിപ്പാനുള്ള നിബന്ധനകളും ഏല്പിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. വളരെ നാളായി രസമില്ലാതെയിരിക്കുന്ന സഹോദര സഭകൾ കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിനായി അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു വല്ല തടസ്സങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെ ക്രമേണ ഇല്ലാതാകണമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥ ഉദ്ദേശത്തുമെൽ ഈ ഉപന്യാസം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടു ആ ആത്മാവോടു കൂടെ തന്നെ ബിഷോപ്പവർകളും ആലോചിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയും ഇതിനെ തജ്ജമചെയ്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിഗോചരമാകണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപ്രദൈരിയൊടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സ്മരനകൾ.

ആത്മാർത്ഥപള്ളി വിധിനടത്തൽ—ഈ പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ രാജകീയ വിധി ഈ മാസം ൨൨-ാം തീയതികളിൽ നടത്തി വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വലിയ തിരുമേനി ഇപ്പോൾ കുറുംകുളം പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളിതാമസിക്കയും പള്ളിയുടെ പാട്ടക്കുടിശ്ശിക പിരിയ്ക്കു മേൽനടത്തയ്ക്കു കൈകാരമാരെ നിലമിക മുതലായ ജോലികൾ ചെയ്തുവരികയും ചെയ്യുന്നതായി അറിയുന്നു. തിരുമേനിയെ യഥാധോഗ്യം അവിടെയ്ക്കു എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതിന്നു പള്ളിക്കാർ ചെയ്യു സാഹസം ചിലവായല്ലായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിരോധമായി അവർ അസാമാന്യ ആലോചന

ങ്ങളും വടംകൂട്ടലുംചെയ്യിരുന്നു. വിധിനടത്തുകയോ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു എഴുന്നേൽക്കുകയോ ചെയ്യാൻ വലിയലഹളയുണ്ടാകുമെന്നു റെസിഡെണ്ടുസാജുവർകൾക്കു ഹജ്ജി അയച്ചുവരെ ആരെയും കുറുംകുളങ്ങരെ കമ്പോളത്തിൽ കാണാനില്ലായിരുന്നു. പള്ളിവക മേമ്പൂട്ടു തുറപ്പിച്ചതിൽ ഇരുപതുവർഷത്തിൽ അധികം കാലംമുമ്പു അറയിൽ ഇടത്തും തക്കംകൊണ്ടു തുറന്നുഎടുക്കാൻ കഴിയാതെപോയതുമായ എണ്ണ റൂപറ നെല്ലു ജീണ്ണിച്ചു കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിവക ജംഗമങ്ങളും വിശേഷാൽ പത്തു രൂപാ തുകത്തിൽ ഒരുസ്വർണ്ണകുടിയും ഡാക്തർ ബുക്കാനാൻ സാജു ഈ പള്ളിനടയിൽ വഴിപാടുവെച്ചസ്വർണ്ണമെഡലും (൧൫) മേമ്പൂട്ടുമുറിയിൽനിന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജീവനിക്ഷേപം—ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ സുവിശേഷ തജ്ജമ പരിശോധനയ്ക്കായി കോട്ടയത്തു വന്നുതാമസിക്കുന്നതിനാൽ ഈ മാസത്തിലെ “ജീവനിക്ഷേപം” അച്ചടിച്ചു ഇറക്കുവാൻ കുറച്ചു താമസം വന്നേക്കാമെന്നും അതിൽ വെച്ചു വായനക്കാർക്കു ഇഹാഭംഗം നേരിടുവാൻ ഇടയാകരുതെന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“നല്ല അന്തസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും മതസത്യങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വളരെ ദോഷം കിട്ടുന്നു” എന്നു ഈയിടെ ലണ്ടൻ ബിഷോപ്പു ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നാടിലും വേദവ്യസ്യം കക്ഷത്തിൽ കിടക്കുകൊണ്ടു വരുന്നവന്റെ പിന്നാലെ ഓടിനടക്കയും വിശ്വാസത്തിൽ സമീരതയില്ലാതെ ഇളകുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ കാരണത്താൽ തന്നെയാണു.

അംഗ്ലിയാ ബിഷോപ്പു—തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള അംഗ്ലിയാ സഭയ്ക്കു ബിഷോപ്പായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന റൈറ്റ് റെവറണ്ട് ഡാക്തർ സി. എച്ച്. ഗിൽ അവർകളും മദ്രാസും വന്നു ചാങ്ങേട്ടത്തിരിക്കുന്നു. ബിഷോപ്പവർകൾ സമലത്തുള്ള സുറിയാനിപള്ളികളും പഴയസിമ്മനാരിയും വന്നു കാണുകയും പഴയസിമ്മനാരിയിൽ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ജോവാന്നിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ ദർശിക്കയും അടുത്ത ഒരു ദിവസം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ബിഷോപ്പവർകളെ ബംഗ്ലാവിൽ ചെന്നു കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സുറിയാനികാരുടെ ചെമ്പുപടയം കാണണമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹികയാൽ അതുകാണികയുണ്ടായി. സുറിയാനിസഭയുമായി ഐക്യതയിൽ ഇരിക്കണമെന്നു വളരെ ആഗ്രഹമുള്ള ആളാണെന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ വാക്കു കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അറിയിച്ചതുക്രൂടാതെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ വലിയ തിരുമേനിയെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ അംഗ്ലിയാസഭയുടെ ബിഷോപ്പിന്റെ സമാനപ്പേർ ഇതേ വരെ എഴുതിവന്നതുപോലെ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ബിഷോപ്പെന്നല്ല, കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇരിക്കുന്ന ബിഷോപ്പു എന്ന മാത്രമെ ആകാവൂ എന്നു ഒരുലേഖകൻ ഈയിടെ മനോരമയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മലയാള മിത്ര പത്രാധിപർ മിസ്റ്റർ ജോൺ ചാണ്ടി അവർകൾ ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം ആക്ഷേപിച്ചു ഒരുമറുപടി മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി എങ്കിലും ആദ്യ ലേഖകൻ മിസ്റ്റർ ചാണ്ടിയുടെ വാദത്തെ രേഖാമൂലവും യുക്തിപൂർവ്വവും ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ബിഷോപ്പു എന്നുള്ള പേർ മേലധികാരിയിൽ നിന്നു കേട്ടു തിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും താനെ എടുത്തതാണെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

സൂയൊക്കിൽ ഉള്ള രഷ്ട്രങ്ങളെ പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കണ്ട ഒരു അംഗ്ലിക്കാ പാദ്രി എഴുന്നിയിയിരിക്കുന്ന വിവരണത്തിൽ പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്ത്യാനി കളുടെ ഇടയിൽ മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ധനവാദമെന്നും, ദരിദ്രൻ എന്നും, കുടുംബകാരൻ എന്നും, മാതൃംകൂടിയവൻ എന്നും, ഈവക പുത്രാസങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത കുഞ്ഞിപ്പാൻ ആ പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൈകൊള്ളുന്നതില്ലാ. ശിശുക്കളുടെ അവസാനത്തിൽ കൈമുത്തുന്നതിലും കുലഹീനന്മാരും കുലീനന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും ധനവാന്മാരും സമ്മിശ്രമായി പട്ടകാരൻറെ അടുക്കൽ ചെന്നതായി പറഞ്ഞു പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ നടപടിയെ ഇപ്രകാരം ആക്ഷേപിക്കുന്നു. “സാതന്ത്ര്യവും പരിഷ്കാരവും സഹോദരത്വവും കാര്യമായി പറയുന്ന പാശ്ചാത്യരായ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൈകൊള്ളുന്നതിൽ കൂടി സാമൂഹ്യാന്തസ്സം ശോഭിച്ചു കാണാത്തപക്ഷി ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാകുന്നു” ദിവ്യാരാധനയെന്നു വണ്ണിച്ചുകേൾക്കാം. പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ ഈ പ്രശംസയ്ക്കു സുറിയാനികാരും അർഹന്മാരാകുന്നു.

ഒരുലേഖകൻ എഴുന്നിയിരിക്കുന്നത്:—നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ കല്യാണങ്ങൾക്കു ദേശകുറി എഴുന്നുന്നതിൽ പല സമയങ്ങളിലുമുള്ള സമ്പ്രദായഭേദംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടു ഈയിടെ ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. മലപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ നിന്നും മുറയ്ക്കുള്ളകുറിയോടുകൂടി ഒരു കല്യാണം ഈയിടെ വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നു. വാകത്താനത്തു പള്ളിയിലെ കൈയ്യുറന്മാർ കുറിയ്ക്കു പല കുററങ്ങൾ പറഞ്ഞു കല്യാണത്തിന്നു തടസ്സം പുറപ്പെടുവിച്ചു. കുറിയുടെ വാചകത്തിൽ അപ്രയത്നങ്ങളും പ്രയത്നങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചതു ശരിയായിട്ടില്ലെന്നു ചിലരും, മലയാളത്തിൽ പച്ചയ്ക്കൊണ്ടു സംശയിക്കണമെന്നു വേറെ ചിലരും, വികാരിയച്ചൻറെ ഒപ്പു തന്നെയാണോ എന്നു സംശയിക്കുന്നതായി മറുചിലരും, കുറിയുടെ മറ്റു ഇല്ലത്തു ചിലരും ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ തർക്കം തുടങ്ങി. ഈ വികാരിയച്ചൻറെ കുറിയ്ക്കു പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയെ എടുത്തു കൂടി നോക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ആർക്കും കേൾക്കാൻ ഭാവമില്ല. വല്ലവിധവും കല്യാണം നടക്കട്ടെ എന്നു കരുതി പസാരത്തിൻറെ സംഖ്യയ്ക്കു പണയം കൊടുത്തു പള്ളിക്കാരെ സമ്മതിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒരു വിധത്തിൽ വിവാഹകൂടാരം കഴിഞ്ഞു കെട്ടികയറുന്നവീടിൽ എത്തിയപ്പോൾ പടപേടിച്ച് പനങ്ങാട്ടു ചെന്നപ്പോൾ പണവും കൊള്ളത്തി പടയെന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു പ്രമാണി ചെന്നു വിരുന്നുകാരെ അസംഗതം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതിനാൽ വെററില പാക്കു പോലും വാങ്ങാതെ വിരുന്നുകാരെ മടങ്ങി അദ്ധ്വാനത്തിൽ മലപ്പള്ളിയിൽ ചെന്നു പരിഭാഷങ്ങൾ തീർക്കേണ്ടിവന്നു. വല്ല പള്ളിയിലും വല്ല അച്ചനും പസാരം അപഹരിക്കയാമെന്നു ചെന്നു തിന്ന ആ പള്ളികൾ കുറിയുടെ മറ്റു വയ്ക്കുണമെന്നോ ഇന്നു വിധത്തിൽ ഇന്നുവെല്ലാം ഒപ്പിടണമെന്നോ വല്ല നവീന ഏല്പാടും ചെയ്യട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു പള്ളികൾ ഇവരുടെ സംപ്രദായം അനുസരിക്കണമെന്നും അതുപോലെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കുറിയെ പിടിക്കുകയും ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവർ വിഷമമാണ്. അതിനാൽ ദേശകുറികൾ ഒരൊന്നുകയ്യിൽ ഇരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം മേലാവിൽ നിന്നും ഏല്പാട്ടു ചെയ്യണമെന്നു ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സൺഡേ സ്കൂൾ സമ്മാനദാനം.—കുടുംബേന്ദ്രം സൺഡേ സ്കൂളിൻറെ ഹാജരായ വാഷ്കിയോഗവും സമ്മാനദാനവും പോയ തുലാം ൨൭-ാം നു ഹരിപ്പാട്ടു മുൻസിപ്പുകോടതി വകീൽ മിസ്റ്റർ ആലക്സണ്ടർ അവർകളുടെ അഗ്രാസനാധിപത്വത്തിൽ ഭംഗിയായി നടത്തിയിരിക്കുന്നു. സൺഡേ സ്കൂളിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പല പ്രസംഗങ്ങളും നടന്നശേഷം സുവിശേഷസംഘത്താൽ നടത്തപ്പെട്ട പൊതു പരിഷ്കരണത്തിൽ സംസാരിച്ചു ഒട്ടകൾ ൭-ാം ക്ലാസിൽ ഒന്നാമനായി ജയിച്ച യോഹന്നാനും ശേഷം വിജയികൾക്കും ചെന്നിത്തല പള്ളിയോഗത്തിൽ നിന്നും വികാരി ബ: കൊറ്റാരത്തുവിള അച്ചൻറെ ഉത്സാഹത്താൽ പ്രത്യേക സമ്മാനങ്ങളും ശേഷമുള്ള ക്ലാസുകളിലേക്കു പതിവുള്ള സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു യോഗം പിരിഞ്ഞു.